

[Poul Hansen (Kalundborg).]

arbejdet for, dermed er blevet virkeliggjort. Vi går derfor også med både glæde og forventninger til arbejdet under de nye vilkår for den lovgivende forsamling.

Samtidig vil jeg gerne overfor de ærede grønlandske medlemmer af dette ting udtrykke socialdemokratiets glæde over, at Grønland nu er en ligeberettiget del af det danske rige, og at det grønlandske folk på lige fod med rigets øvrige befolkning gennem sine repræsentanter deltager i lovgivningsarbejdet og styrelsen af rigets fælles anliggender. Vi har dermed nået en vigtig milepæl både i Grønlands og Danmarks udvikling, og vi er overbevist om, at det, der nu er sket, vil blive til fælles gavn, og at det vil få stor betydning for de ændringer og den udbygning af det grønlandske samfund, som finder sted just i disse år. Fra socialdemokratiets side vil vi i dette ting lytte med opladte sind til det grønlandske folks røst, således som den vil lyde til os gennem de ærede medlemmer hr. Frederik Lynge og hr. A. Lynge, og jeg kan tilsige vor beredvillighed til både at støtte vore grønlandske venners arbejde her i tinget og til at medvirke til fortsat udvikling af deres hjemstavn i det høje nord. Jeg må vel have lov at sige, at vi, der lægger så stor vægt på den nordiske samhørighed, føler en egen stolthed over, at tre af Nordens folk nu mødes til vedvarende fælles rådslagning i denne sal. Er det for meget heri at se et varsel om tider, da nordisk fællesskab kan sætte endnu skønnere frugt?

Da vi for godt en uge siden mødtes til vinterens arbejde, blev vi foreholdt det store ansvar, der nu hviler på dette ting som landets eneste lovgivende forsamling. Jeg tror, at vi i socialdemokratiet er os dette ansvar fuldt bevidst, og derfor vil jeg gerne allerede ved denne lejlighed sige, at vi møder med god vilje til ved udformningen af folketingets praktiske arbejde at finde sådanne former, at vort arbejde bliver rationelt tilrettelagt, bliver fuldt betryggende såvel for befolkningen som for de

myndigheder, der skal føre vore beslutninger ud i livet, og bliver udført på en måde, der giver befolkningen mulighed for nøje at følge, hvad der foregår i dette hus.

Hertil føjer jeg så det personlige håb, at folketinget ikke alene må blive en arbejdsplads, men at den tradition tillige må blive videreført og udbygget, at her findes landets og rigets i bedste forstand fornemste forum for meningsbrydning og meningsudveksling om alle de spørgsmål, der vedrører vort fælles samfund.

Der lyder i denne tid mange klager over svigtende politisk interesse. De fleste af disse klager er efter min mening overdrevne, men lidt er der måske om snakken. Det vil derfor være godt, om vi herinde ved den måde, hvorpå vi røgter vor gerning, kan yde et beskedent bidrag til at stimulere den politiske interesse, d. v. s. til at underbygge og forstærke det, der er og må være livsnerven i ethvert demokrati: befolkningens optagethed af vore fælles anliggender.

Det kan ikke overraske, at vi i socialdemokratiet ikke alene fuldtud tilslutter os den højtærede statsministers regeringserklæring af 6. oktober, men også har modtaget den med glæde. Erklæringen falder nøje sammen med det program, „Vejen til fremskridt“, hvorpå socialdemokratiet gik til valg, og samtidig indeholder den en udstrakt hånd til samarbejde med alle fremskridtsvenlige demokratiske kræfter.

Til den del af erklæringen, der vedrører vort forhold udadtil, har jeg kun få bemærkninger at gøre. Man vil nu som før finde socialdemokratiet beredt til at støtte alle bestræbelser for gennem mellemfolkeligt, europæisk og nordisk samarbejde at slå bro mellem folkene, sikre freden i verden og ophjælpe de meget store områder på vor klode, hvor fattigdom og nød er fremherskende og dermed en kilde til menneskelig trældom, utilfredshed og farlige konflikter. Vi anser det for en af de vigtigste foranstaltninger til fredens stabilisering, at der føres et verdensomspændende felttog mod fattigdommen. FN har taget sig denne opgave